

Arrest

nr. 131 349 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het schrijven van een bediende van het centraal loket van de stad Antwerpen van 20 oktober 2011 waarbij geen gevolg wordt gegeven aan de aanvraag tot inschrijving.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 22 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. MEEUWISSEN, die *loco* advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft het schrijven van een bediende van het centraal loket van de stad Antwerpen van 20 oktober 2011 waarbij geen gevolg wordt gegeven aan de aanvraag tot inschrijving.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Het beroep is onontvankelijk, daar het niet gericht is tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet. In casu heeft de verzoekende partij een beroep aangetekend tegen een schrijven van een bediende van het centraal loket van Antwerpen, waarbij op de nieuwe wetswijzigingen gewezen wordt. Weliswaar stelt deze persoon ook dat er geen gevolg aan de aanvraag zal verleend worden, doch heeft hij hiervoor niet de vereiste bevoegdheid. Dit schrijven doet geen rechtsgevolgen ontstaan of belet evenmin de totstandkoming ervan.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 22 juli 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 9 september 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 7 juli 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP betoogt dat er een beslissing genomen is dat de nieuwe wet van toepassing is. Daardoor kan haar verzoek niet meer kan worden onderzocht door de Belgische Staat. Er kan ook niet worden overgegaan tot een eventuele verstrekking van een verblijf. De bestreden beslissing brengt wel degelijk wijzigingen aan in de rechtstoestand van VzP. VwP sluit aan bij de beschikking van de Raad.”*

2.2 Overeenkomstig artikel 39/1, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) als enige bevoegd om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘beslissing’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 93). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State dient als uitvoerbare beslissing te worden beschouwd, de handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, m.a.w. waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 8-9).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 21 maart 2011 via een inlichtingenblad een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft ingediend. Op 31 maart 2011 wordt de verzoekende partij door een bediende van het centraal loket van de stad Antwerpen verzocht een gelijkvormigheidsattest over te maken. Op 18 juli 2011 maakt de verzoekende partij voormeld attest over. Op 3 augustus 2011 deelt een loketbediende aan de verzoekende partij mee dat het gelijkvormigheidsattest gelegaliseerd dient te worden. Op 20 oktober 2011 stelt een bediende van het centraal loket van de stad Antwerpen de verzoekende partij met onderstaand schrijven op de hoogte dat geen gevolg kan worden gegeven aan de aanvraag tot inschrijving:

"Geachte mevrouw A. G.

We hebben uw aanvraag tot inschrijving goed ontvangen. Aan uw aanvraag kunnen we echter geen gevolg geven:

De wet van 8 juli 2011 – in werking getreden op 22 september 2011 – heeft de voorwaarden voor gezinshereniging gewijzigd, waardoor het niet meer mogelijk is om een verblijf aan te vragen als ouder van een meerderjarig Belgisch kind.

De nieuwe regels en voorwaarden gelden voor alle aanvragen gezinshereniging die op 22/9/2011 nog niet (definitief) beslist zijn. De wet voorziet geen overgangsregeling. Daardoor zijn de wijzigingen onmiddellijk van kracht.

Hebt u nog vragen? Neem dan gerust contact met ons op. De gegevens vindt u bovenaan in deze brief.

Met vriendelijke groeten,

Y. B.

Centraal loket"

De Raad merkt op dat *in casu* niet kan worden uitgesloten dat het schrijven van een bediende van het centraal loket van de stad Antwerpen van 20 oktober 2011 de rechtstoestand van de verzoekende partij niet wijzigt. In de brief wordt immers niet alleen informatie verstrekt over de ingevolge de wet van 8 juli 2011 gewijzigde voorwaarden voor gezinshereniging, maar lijkt er met de zin "[a]an uw aanvraag kunnen we echter geen gevolg geven" ook een beslissing genomen te zijn inzake de aanvraag tot inschrijving van de verzoekende partij.

In het belang van de goede rechtsbedeling wordt de behandeling van de zaak te dien einde uitgesteld, worden de debatten heropend en worden de partijen opnieuw opgeroepen ter terechtzitting te verschijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET